

## בש"פ 7217/17 - מדינת ישראל נגד סלמאן עאמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 7217/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז  
מדינת ישראל

לפני:  
המבקשת:

נ ג ד

סלמאן עאמר

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר  
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),  
התשנ"ו-1966

כ"ח באלול התשע"ז (19.9.2017)

תאריך הישיבה:

עו"ד סיון רוסו

בשם המבקשת:

עו"ד דרור ארד-אילון; עו"ד יוסף ליבנה

בשם המשיב:

עו"ד גיא זאבי; עו"ד אדי אבינועם

### החלטה

1. זוהי בקשה להארכת מעצר שנייה של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 30.9.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 612-10-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של רצח בכוונה תחילה ושיבוש הליכי משפט. על-פי המתואר

עמוד 1

בכתב האישום, בין המשיב, שכיהן בתקופה הרלוונטית כראש מועצת ג'וליס, לבין מוניר נבואני (להלן: נבואני) שררו יחסי חברות קרובים. חברות זו הגיעה אל קיצה לאחר שבחודש נובמבר 2015 ובכמה הזדמנויות נוספות לאחר מכן נבואני התעמת עם המשיב על רקע חשד שהיה לו באשר להתנהלותו של האחרון. יצוין כבר עתה כי צו איסור פרסום הוצא באשר לאופיו וטיבו של הסכסוך בין השניים. ביום 5.9.2016 שלח נבואני למשיב מסרון מאיים. מספר דקות לאחר מכן הגיע המשיב לחניית הבניין של מועצת ג'וליס ומיד לאחר מכן הגיע למקום גם נבואני והחנה את רכבו מאחורי רכבו של המשיב. נבואני ניגש אל המשיב, אשר ישב ברכבו, כשהוא מחזיק במקל עץ באורך כמטר, והחל צועק לעברו שהוא צריך למות. כאשר נבואני הגיע לרכבו של המשיב, הוא החל להכות ברכב באמצעות המקל. בשלב זה, המשיב, שישב באותה עת במושב הנהג, שלף אקדח שהיה ברשותו ודרך אותו. נבואני פתח את דלת הנהג ברכבו של המשיב לרווחה, ובעודו מחזיק את המקל לצד גופו, קרא לכיוונו של המשיב: "אתה גבר, אתה רוצה לירות? תירה בי". בשלב זה, ירה המשיב, בעודו ישוב ברכבו, לכיוון פלג גופו העליון של נבואני. כתוצאה מכך, שמט נבואני את המקל מידו, והתכופף תוך שהוא מפנה את גבו למשיב. המשיב המשיך לירות בנבואני, תוך שהוא יוצא מרכבו, מספר רב של יריות מטווח קצר. סמוך לאחר הירי, המשיב אסף את חפציו ועזב את המקום. בהמשך, המשיב העלים את האקדח ואת הטלפון הנייד שנשא עמו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב הוגשה אף בקשה לעוצרו עד תום ההליכים נגדו. בהחלטה מיום 12.12.2016 קבע בית המשפט המחוזי (השופט א' פורת) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום ברצח. עם זאת, בית המשפט המחוזי הורה על הכנת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב מאחר שהתרשם כי המסוכנות הנשקפת מפניו היא נקודתית ומתוחמת כלפי נבואני, ואף הורה על הכנת חוות דעת של יחידת הפיקוח האלקטרוני.

4. ביום 6.2.2017 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בפיקוח אלקטרוני ובתנאים נלווים.

5. ביום 23.2.2017 קיבל בית משפט זה את ערר המדינה על החלטה זו (בש"פ 1276/17, השופט נ' הנדל) בקבעו כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו נותן מענה לחשש העיקרי שעליו עמדה המבקשת - החשש הקיים מהימלטות של המשיב מפני הדין. בהתאם לכך, נקבע כי המשיב יעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח.

6. ביום 9.5.2017 דחה בית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בהחלטה לעוצרו כאמור בטענה כי קיימות עובדות חדשות המחלישות את החשש להימלטות מן הדין.

7. ביום 2.7.2017 האריך בית משפט זה את מעצרו של העורר מעבר לתשעה חודשים (בש"פ 5013/17, השופטת א' חיות). בהחלטה זו נקבע כי החשש מפני הימלטות של המשיב מן הדין לא קהה מאז ניתנה ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, בין היתר בשלם לכך שלמשיב זיקת אזרחות לארגנטינה ושקרובי משפחה שלו מדרגה ראשונה מתגוררים במדינה זו.

8. מהבקשה דנן עולה כי עד כה התקיימו במשפטו של המשיב שישה מועדי הוכחות, וכי לעת הזו קבועים עוד חמישה מועדים שמיועדים להתקיים בתקופת ההארכה המבוקשת.

9. בדיון שנערך בפניי ביום 19.9.2017 הוסיפה באת-כוח המדינה כי פרשת התביעה צפויה להסתיים בחמשת המועדים הקבועים.

10. המשיב מתנגד להארכת מעצרו מאחורי סורג ובריח, וסבור כי למצער יש להורות על עריכת תסקיר עדכני בענייניו לשם בדיקת עוצמת החשש הנטען של הימלטות מן הדין, שאותו הוא מכחיש. בהקשר זה טען בא-כוח המשיב כי למשיב קשרים רבים לישראל, המתבטאים בין השאר במעמדו הציבורי. בא-כוחו של המשיב אף ציין כי המפקחים המוצעים הם כולם אנשים אחראים, אשר להם היסטוריה ביטחונית משותפת עם המשיב. בא-כוח המשיב הוסיף כי קצב התקדמות ההליך העיקרי איטי והעריך כי פרשת התביעה לא תגיע לסיימה בתקופת ההארכה המבוקשת.

11. לאחר ששקלתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להתקבל, וכי בעת הזו אין מקום להורות על הזמנת תסקיר נוסף בענייניו של המשיב. העבירות המיוחסות למשיב מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, ואין לומר שבשלב זה חל שינוי בנקודת האיזון בין זכותו של המשיב לחירות לבין ההצדקה להמשך המעצר, בהתחשב בהתקדמות שחלה בניהול המשפט (השוו: בש"פ 2174/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (2.4.2017)). זאת ועוד, לא התרשמתי שהמשיב הצביע על נסיבות המלמדות כי חל שינוי בהערכת החשש הנוגע להימלטות מן הדין, שהוכר בהחלטותיו הקודמות של בית משפט זה. המשיב מואשם בעבירות חמורות במיוחד, ביניהן עבירה של שיבוש הליכי משפט, והעונש הצפוי לו אם יורשע בהן מעצים את החשש מפני הימלטות (בש"פ 5273/16 מדינת ישראל נ' אוזיפה, פסקה 19 (18.7.2016)).

12. בשולי הדברים אוסיף כי איני מתעלמת מחילוקי הדעות בין הצדדים באשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי. אולם, לתקופת ההארכה המבוקשת קבועים מספר מועדי הוכחות שצפויים להביא להתקדמות במשפט. נכון יהיה להוסיף ולבחון כיצד תתקדם שמיעת ההליך בתקופה זו.

13. סוף דבר: הבקשה מתקבלת. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 30.9.2017 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 612-10-16 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתשרי התשע"ח (26.9.2017).

שופטת